

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Maxy a přísedících Lenky Zíkové a Bc. Libora Halamy ve věci žalobce **Statutární město Liberec**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 1, Liberec, IČ 00262978 zast. Mgr. Milanem Vraspírem, advokátem se sídlem Drtinova 10, Praha 5, proti žalovanému **Mgr. Janu Korytářovi, nar. [REDACTED] bytem [REDACTED]**, o zaplacení částky 130.000 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 130.000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. jdoucí od 9.11.2013 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 54.416 do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 11.11.2013 domáhal na žalovaném zaplacení částky 130.000 Kč s přísl. z titulu náhrady škody, která žalobci vznikla ve výši zaplacené pokuty a nákladů řízení dle rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S41/2011/VZ-8783-2011/530/SWa ze dne 25.8.2011, kdy škoda vznikla žalobci dne 11.11.2011. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že na základě oznámení o zakázce uveřejněném 26.7.2010 bylo uveřejněno vypsání veřejné zakázky na stavební práce „revitalizace Soukenného náměstí – realizace“. Hodnotící komise pro zhodnocení nabídek uchazečů doporučila uzavření příslušné smlouvy o dílo se společností SYNER s.r.o. a provedla o tom dne 3.9.2010 zápis. Nehledě na uvedené se žalovaný zřejmě z důvodu osobní antipatie vůči vítěznému uchazeči rozhodl, že se zasadí o zrušení takové zakázky. Rozhodnutím ze dne 21.12.2010 pak žalovaný jako primátor žalobce rozhodl o zrušení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku na stavební práce „revitalizace Soukenného náměstí – realizace“, a to zdánlivě postupem dle § 84 odst. 2

písm. e) zák.č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Dle textu rozhodnutí o zrušení tak žalovaný měl učinit na základě doporučení hodnotící komise. Takové doporučení však nikdy neexistovalo, naopak doporučení hodnotící komise znělo smlouvu uzavřít. Jako další důvody pro zrušení žalovaný uvedl, že zadavatel neměl dostatek finančních prostředků ke kompletní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky a snahu nového vedení žalobce řešit rekonstrukci libereckých náměstí koncepčně a koordinovaně. Syner jako vítězný uchazeč podal do rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení námítky, které žalovaný ani v zákonné lhůtě nijak nevyřídil. Jelikož žalovaný jako primátor žalobce tyto námítky zamlčel, nezjednal požadovanou nápravu, podal SYNER na úřad návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonu zadavatele. Úřad svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S41/2011/VZ-8783-2011/530/SWa ze dne 25.8.2011 uložil žalobci pokutu ve výši 10.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 30.000 Kč. Dle úřadu žalobce jednáním popsáním výše nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2, písm. e) ZVZ, když zrušil zadávací řízení aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Dále se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) ZVZ tím, že při vyřizování námitek postupoval v rozporu s § 111 odst. 1 ZVZ. Usnesením č. 570/2011 ze dne 30.8.2011 Rada žalobce uložila náměstkovi primátorky zajistit obě úhrady, které pak byly žalobcem uskutečněny 11.11.2011. Usnesením ze dne 5.11.2013 rozhodla Rada žalobce o uplatnění náhrady škody ve výši 130.000 Kč po žalovaném jako odpovědné osobě za sankcionované jednání jménem žalobce. Žalovaný nesplnil ničeho. Žalobce dále v žalobě tvrdil, že žalovaný působil u žalobce ve funkci primátora. Při plnění úkolů primátora byl žalovaný povinen respektovat úpravu vztahující se na žalobce jako na mj. veřejného zadavatele dle ZVZ a osobně byl odpovědný dle ust. § 420 a násl. OZ. Žalovaný nezákonně rozhodl o zrušení veřejné zakázky a nezákonně nevyřídil podané Námítky. Takové jednání bylo dozorujícím úřadem sankcionováno částkou celkem 130.000 Kč, kterou žalobce byl povinen uhradit a čímž žalobci vznikla škoda na majetku. Pokud by nebylo protiprávního jednání žalovaného, nebyl by žalobce povinen zaplatit uloženou sankci. Žalovaný zavinil takové porušení, když v rozhodnutí o zrušení uváděl nevědomě nepravdivé skutečnosti, byl srozuměn s možnou sankcí za takové nezákonné zrušení a když zcela svévolně ignoroval podané Námítky vítězného uchazeče proti takovému jeho rozhodnutí opět s nejméně srozuměním s možnými sankcemi uloženými žalobci dozorujícím úřadem. Rozhodnutím o zrušení žalovaný porušil zejména ust. § 81 a § 82 ZVZ, když i přes opakované urgency vítězného uchazeče odmítl uzavřít předmětnou smlouvu o dílo a ust. § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, když vydal rozhodnutí o zrušení založené na smyšleném doporučení hodnotící komise, jakož i pro údajný nedostatek finančních prostředků ke kompletní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky a snahu nového vedení žalobce řešit rekonstrukci libereckých náměstí koncepčně a koordinovaně a dále žalovaný svým jednáním porušil ust. § 111 odst. 1 ZVZ, když naprosto ignoroval Námítky. Jelikož se žalovaný v rozhodnutí o zrušení opíral o neexistující doporučení hodnotící komise, přesto, že mu skutečné doporučení hodnotící komise z 3.9.2010 znějící uzavřít smlouvu o dílo s vítězným uchazečem SYNER bylo známo a zcela svévolně ignoroval vyříditi došlé Námítky vítězného uchazeče, jednal žalovaný dále nejméně v rozporu s obecnou prevenční povinností předcházet škodám dle § 415 obč.zák. a v rozporu s povinností dle ust. § 38 Zob, kdy primátor jako osoba jednající za žalobce navenek je povinna pečovat o zachování a rozvoj majetku obce a chránit jej před neoprávněnými zásahy (i vlastními). Pokud by nebylo žalovaným vydáno nezákonné rozhodnutí o zrušení, resp. pokud by žalovaný vyřídil došlé Námítky, nevyužil by SYNER svého práva a úřad by nedeklaroval výše uvedená

porušení ZVZ, neuložil by výše uvedenou sankci a žalobci by nevznikla výše uvedená škoda. S ohledem na uvedené má žalobce za to, že právě a jen žalovaný odpovídá žalobci za vzniklou škodu.

Žalovaný uvedl, že se ohrazuje proti tvrzení žaloby, že k jeho jednání ho vedla osobní antipatie k vítěznému uchazeči o veřejnou zakázku. Je sice znám jako kritik některých postupů společnosti SYNER, to v tomto případě ale nehrálo roli, stejně by postupoval i u jiné společnosti. Jeho jedinou motivací pro tento postup bylo chránit zájmy města. Vedení města přebíral v ekonomicky dosti tristní situaci. Zadlužené město a začátek splácení dvoumiliardového dluhopisu, velmi špatná aktuální finanční situace města, v rozpočtu navíc nebylo s touto zakázkou počítáno, zakázka tak nemohla být nikdy vyhlášena a soutěžena, protože na ni zastupitelstvo města nevytvořilo žádné prostředky. Předchozí vedení před jeho zvolením do funkce primátora města vypsalo tuto zakázku tak, že ji nijak nevázalo na schválený rozpočet, čímž dle jeho názoru překročil své pravomoci, neboť vyhlášení vítěze výběrového řízení ve chvíli, kdy není na akci vyčleněna potřebná suma v rozpočtu, nedává smysl a pokud jsou zadávací podmínky ustanovené tak, že vítězná firma si její realizaci může vynucovat, přestože na ni zastupitelstvo nevyčlenilo peníze, jedná se o situaci, kterou nechtěl akceptovat. Nedostatek finančních prostředků na kofinancování evropských projektů, kdy fakt, že si společnost SYNER vynutila na vedení města po jeho odvolání realizaci této zakázky, přispěla k tomu, že město Liberec nevyužilo cca 200 mil. Kč dotací, určených práva pro Liberec v rámci programu IPRM, neboť nemělo dostatek volných finančních prostředků na kofinancování projektu ve výši 15 %. V tomto případě by v případě nerealizace této zakázky v rozpočtu zbyly disponibilní prostředky na investiční akci v objemu cca 100 mil. Kč, z nichž by město zaplatilo podíl 15 %, bohužel 85 mil. Kč dotací tak nebylo využito ve prospěch města a bylo vráceno, ačkoliv je měl Liberec alokované a stačilo pouze připravit potřebné projekty. Důvodem pro zrušení zakázky byl i nekonceptní přístup předchozího vedení, které přistoupilo k architektonicky i urbanisticky více nesporné přestavbě tohoto náměstí, navíc ve chvíli, kdy by změnu potřebovala spíše jiná náměstí, šlo tedy o nevhodnou, o neefektivní akci s negativním dopadem na rozpočet města. Co se týče toho, že nebylo odpovězeno včas na námitky společnosti SYNER, podle žalovaného zde skutečně došlo k pochybení, které ovšem nebylo záměrné, bylo to způsobeno faktickým stavem úřadu, když s předchozím vedením odešly i někteří klíčoví úředníci včetně tajemníka, trvalo déle než se podařilo znovu obsadit uvolněné pozice, část úřadu nefungovala zcela tak, jak by měla. Nevyřízení té jedné písemnosti v zákonné lhůtě, jako část pochybení přiznává, když si myslí, že odpovědnost padá nejen na úřad, ale i na jeho hlavu, a proto nenamítá nic proti uhrazení poloviny z částky 30.000 Kč za nedodržení termínu.

Z rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 21.12.2010 soud zjistil, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zák.č. 137/2000 Sb. s odůvodněním, že zadavatel nemá dostatek finančních prostředků ke kompletní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky, neboť prozatím nedošlo ke schválení rozporu na rok 2011. Jako další důvod uvedl zadavatel snahu nového vedení města řešit rekonstrukce libereckých náměstí koncepčně a koordinovaně. Za zadavatele rozhodnutí podepsal jako primátor Statutárního města Liberec žalovaný.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25.8.2011 č.j. ÚOHS-S41/2011/VZ-8783-2011/530/SWa soud zjistil, že zadavatel – Statutární město Liberec se dopustil správního deliktu podle §120 odst. 1 písm. e) zák.č. 137/2006 Sb. o

veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů tím, že zrušil zadávací řízení v rozporu s § 84 cit. zákona. Zadavatel Statutární město Liberec se dopustil dalšího správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zák.č. 137/2006 Sb. tím, že postupoval při vyřízení Námitky společnosti SYNER proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení v rozporu s § 111 odst. 1 zák.č. 137/2006 Sb. Za spáchání správních deliktů byla zadavateli uložena pokuta ve výši 100.000 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30.000 Kč.

Usnesením č. 570/2011 Rada města Liberce vzala na vědomí rozhodnutí ÚOHS a uložila Bc. Jiřímu Šolcovi, náměstkovi primátorky, zajistit úhradu pokuty ve výši 100.000 Kč a nákladů řízení ve výši 30.000 Kč.

Z dokladů o uhrazení sankce vyplývá, že obě platby byly uskutečněny 11.11.2011.

Z usnesení č. 736/2010 soud zjistil, že Rada města dne 15.12.2010 schválila zrušení zadávacího řízení pro podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce „revitalizace Soukenného náměstí – realizace“. Z návrhu na zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky „revitalizace Soukenného náměstí – realizace“ a ze zápisu ze zasedání Rady vyplývá, že návrh předložil Radě města Mgr. Jan Audy, vedoucí odboru právního a veřejných zakázek.

Z prezenční listiny 3. mimořádného jednání Rady města konaného dne 15.12.2010 je zřejmý celkový počet Rady – 11.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud ke skutkovému závěru, že usnesení č. 736/2010 ze dne 15.12.2010 Rada Města Liberec schválila zrušení zadávacího řízení pro podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce „revitalizace Soukenného náměstí – realizace“. Podle důvodové zprávy bylo hlavním důvodem zrušení zadávacího řízení fakt, že zadavatel neměl dostatek finančních prostředků ke konkrétní realizaci předmětu plnění veřejné zakázky a chtěl řešit rekonstrukci libereckých náměstí koncepčně a koordinovaně. Proti tomuto rozhodnutí podala společnost SYNER námitku a následně návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonu zadavatele. Podáním tohoto návrhu na úřad dne 28.1.2011 bylo zahájeno správní řízení. Úřad svým rozhodnutím č.j. ÚOHS-S41/2011/VZ-8783-2011/530/SWa ze dne 25.8.2011 uložil Statutárnímu městu Liberec pokutu ve výši 100.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30.000 Kč. Uvedl, že zadavatel Statutární město Liberec nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách, když zrušil zadávací řízení, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Dále se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona o veřejných zakázkách tím, že při vyřizování námitek společnosti SYNER proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení postupoval v rozporu s § 111 odst. 1 zák. o veřejných zakázkách. Úřad zároveň zrušil napadení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Usnesením č. 570/2011 ze dne 30.8.2011 Rada Města Liberec vzala na vědomí rozhodnutí úřadu a povinnost uhradit pokutu a náklady řízení a uložila Bc. Švorcovi, náměstkovi primátorky, zajistit obě úhrady, aby platby byly uskutečněny dne 11.11.2011. Jako odpovědnou osobu určil žalobce žalovaného, který jako primátor města zrušení zadávacího řízení inicioval, ač byl informován o možných rizicích a nechal projednat rozhodnutí.

Zaměstnanci Magistrátu města Liberec odpovídají za škodu vzniklou zaměstnavateli podle zákoníku práce (starosta, primátor) a další volení představitelé obce odpovídají podle občanského zákoníku. Podle § 420 obč.zák. každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti, odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil. Ke vzniku odpovědnosti za škodu musí být naplněny tyto předpoklady: porušení právní povinnosti, vznik škody, příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody, zavinění. Pokud se týče porušení právní povinnosti v daném případě ÚOHS sankcionoval dvě porušení právních předpisů – zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem a nevyřízení Námitky společnosti SYNER proti rozhodnutí o zrušení zakázky. Zaplacením pokuty a nákladů řízení (platby byly uskutečněny 11.11.2011) vznikla žalobci škoda ve výši 130.000 Kč. Příčinná souvislost je dána tím, že nebýt uvedených deliktů ÚOHS by pokutu neuložil a žalobci by škoda nevznikla. Posledním předpokladem odpovědnosti za škodu je zavinění. Žalobce se domnívá, že za způsobenou škodu, která vznikla žalobci v důsledku porušení zákona o veřejných zakázkách, je odpovědný pouze žalovaný, nikoliv Rada města ani její členové. Žalovaný na jednání Rady města dne 15.12.2010 z pozice primátora navrhl a prosazoval hlasování o zrušení předmětné veřejné zakázky. Následně sám žalovaný vědomě a nejméně srozuměn s nepříznivými následky jednal protiprávně, když jednak rozhodl o zrušení předmětné veřejné zakázky a jednak protiprávně nevyřídil Námitku vítězného uchazeče, které zcela ignoroval. V důsledku jeho chování byla žalobci uložena pokuta a tím vznikla škoda vymáhaná v tomto řízení.

I podle soudu není pochyb o tom, že za nevyřízení Námitky vítězného uchazeče je odpovědný pouze žalovaný. Soud souhlasí se žalobcem, že jednání za obec je koncipováno jako dvoustupňové, kdy v první fázi je třeba rozhodnutí buď Rady či Zastupitelstva a ve fázi druhé je třeba projevit vůli obce navenek. K takovému projevu vůle navenek je ze zákona nadán právě starosta, resp. primátor, když ust. § 103 odst. 1 zák. o obcích výslovně zakotvuje, že starosta zastupuje obec navenek. Soud nemůže souhlasit se žalovaným, že žalobce je jedinou odpovědnou osobou za vzniklou škodu, soud především vycházel z rozhodnutí ÚOHS, podle kterého se žalobce a ne žalovaný dopustil dvou správních deliktů. Prvním deliktem bylo, že žalobce zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 zák.č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a druhého deliktu se žalobce dopustil tím, že o námitkách SYNERu nerozhodl podle § 111 odst. 1 zák.č. 137/2006 Sb. Pokud ale uložil ÚOHS s odkazem na absorpční zásadu správního trestání sankci za delikt závažnější, což je v daném případě delikt podle § 120 odst. 1 písm. g) zák.č. 137/2000 Sb., jehož se dopustil zadavatel tím, že zrušil zadávací řízení v rozporu s § 64 zákona (bod 63 rozhodnutí ÚOHS na čl. 40 spisu). V rozhodnutí ale není nikde uvedeno, že shora uvedené správní delikty porušil žalovaný. Z rozhodnutí nevyplývá odpovědnost žalovaného, ale odpovědnost zadavatele Statutárního města Liberec. Lze souhlasit se žalobcem a připouští to i žalovaný, že nevyřízení námitek vítězného uchazeče k rozhodnutí o zrušení zakázky spadá pod odpovědnost primátora města. Pokuta, kterou ale uložil ÚOHS žalobci nebyla za toto opomenutí žalovaného. Proto za spáchaný uvedený správní delikt nelze žalovaného sankcionovat. Pokud se týče jednání žalovaného spočívající ve vydání rozhodnutí o zrušení zakázky, soud se ztotožňuje se žalobcem, že na jednání (právní úkon) a rozhodování obce se použije úprava zák.č. 128/2000 Sb. o obcích. Podle § 102 odst. 3 zák. o obcích je radě obce svěřeno rozhodování o záležitostech v rámci samostatné působnosti, pokud tyto nejsou zákonem vyhrazeny zastupitelstvu nebo, pokud si je zastupitelstvo nevyhradí do své vlastní kompetence ad hoc. Rada obce rozhoduje tedy v rámci tzv. zbytkové kompetence o všech ostatních

úkonch obce, včetně majetkoprávních a byla např. oprávněna rozhodnout i v tomto případě o zrušení veřejné zakázky. Je možné, že žalovaný inicioval zrušení zadávacího řízení, které nechal projednat, ale jak vyplývá z návrhu na usnesení ohledně zrušení zadávacího řízení a ze zápisu ze zasedání Rady města, obojí ze dne 15.12.2010, návrh na zrušení zadávacího řízení s odůvodněním nepředkládal Radě města žalovaný, ale Mgr. Jan Audy, vedoucí odboru právního a veřejných zakázek. Záměr zrušit zadávací řízení byl schválen Radou města dne 15.12.2010. Žalobce tvrdil, že starosta (primátor) není povinen činit rozhodnutí, která by byla v rozporu se zákonem či jinak nesprávná. Podle § 105 zák.č. 128/2000 Sb. je dokonce povinen pozastavit výkon usnesení Rady obce, má-li za to, že je nesprávné. Věc pak předloží k rozhodnutí nejbližšímu zasedání zastupitelstva obce (§ 84 odst. 5). Jak vyplývá z tvrzení žalovaného jako primátor rozhodnutí Rady nepředložil na zasedání Zastupitelstva, neboť jej neměl za nesprávné a jako člen Rady pro něj i hlasoval. Žalovaný je odpovědný za vzniklou škodu, ale ne jako primátor města a jediný, ale jako člen Rady města podle § 438 odst. 1 obč.zák., v tehdy platném znění, jako solidární škůdce společně a nerozdílně s dalšími 10 členy Rady, kteří jednomyslně odhlasovali usnesení č. 736/2010 o zrušení zadávacího řízení. Rozhodnutím, které následně podepsal 21.12.2010 žalobce jako primátor města neměl na shora uvedenou odpovědnost vliv. Žalovaný tedy odpovídá za škodu společně a nerozdílně s ostatními členy Rady města a může se s nimi vypořádat podle jejich účasti za způsobení vzniklé škody (§ 439 obč.zák. v tehdy platném znění). Soud souhlasí se žalobcem, že je pouze na žalobci jako pánovi sporu, se kterým ze solidárně odpovědných subjektů by chtěl vést soudní řízení o náhradě vzniklé škody. Žalobce si tak vybral žalovaného, soud proto žalobě vyhověl.

Protože žalovaný dlužnou částku nezaplatil ve lhůtě splatnosti, je v prodlení, žalobce má tudíž v souladu s ust. § 517 obč.zák. v tehdy platném znění nárok na zákonný úrok z prodlení ve výši podle § 1 nař. vlády č. 142/1994 Sb.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy plně úspěšný žalobce má nárok na jejich náhradu. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 6.500,- Kč, odměna za právní zastoupení žalobce advokátem za 6 úkonů právní služby po 6.300,- Kč podle § 7 bodu 5 vyhl.č.177/1996 Sb. za převzetí zastoupení + příprava zastoupení, za žalobu, repliku žalobce k vyjádření žalovaného a účast na jednání dne 12.7.2016, 27.9.2016 a 24.2.2017, 6 režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 8.316 Kč. Náklady řízení celkem představují částku 54.416 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobožce v Liberci, prostřednictvím soudu podepsaného, písemně, dvojmo. Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Liberci dne 6. března 2017

JUDr. Vladimír Maxa, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Gabriela Duchoňová